

NOTAT

Til ministeren

8. februar 2006

Svar på samråds-spørgsmål vedr. WADA

Problemstilling

Samråds-spørgsmål fra Folketingets Kulturudvalg. Ministeren er forespurgt følgende spørgsmål, som ønskes drøftet i et kommende åbent samråd:

X. Vil ministeren redegøre for, hvordan det går med det internationale antidopingsarbejde i regi af WADA (World Anti Doping Agency), herunder for ministerens syn på IOC's indflydelse på arbejdet?

Y. Vil ministeren endvidere redegøre for, hvorfor formanden for WADA ikke – som aftalt – er blevet skiftet ud, og hvad ministeren agter at gøre for at sikre WADAs uafhængighed?

Æ. Støtter regeringen, af den italienske antidopinglov sættes ud af kraft under olympiaden, fordi WADA støttet af IOC ikke ønsker, at idrætsdeltagere, som tages med forbudte præparater, sættes i fængsel, og agter regeringen at foretage sig noget i den anledning?

Spørgsmål X

Vil ministeren redegøre for, hvordan det går med det internationale antidopingsarbejde i regi af WADA (World Anti Doping Agency), herunder for ministerens syn på IOC's indflydelse på arbejdet?

Besvarelse af spørgsmål X

I hele verden støtter regeringer den frivillige idræt, fordi idræt repræsenterer de værdier, der er udtrykt i det olympiske charter: Venskab, solidaritet og fair play. Vi anerkender, at idræt umiddelbart formidler disse værdier til børn og unge, når de leger, spiller og konkurrerer. De lærer at agere efter reglerne, at forholde sig til at tabe, og til at vinde. Doping er et anslag mod idrættens værdier, og doping er den største globale trussel mod idrætten i vor tid. Derfor har kampen mod doping min store opmærksomhed som en del af den samlede idrætspolitik.

I det internationale dopingsamarbejde har Danmark længe haft en central position. Allerede i 1999 spillede Danmark en væsentlig rolle i den europæiske antidoping drøftelse, som efterfølgende førte til oprettelsen af Verdens Antidoping Agentur. Den centrale position blev yderligere fastslået med WADA konferencen i København i 2003, hvor vi fik vedtaget Copenhagen Declaration. Endelig har Danmark opnået en central placering i antidopingarbejdet i forbindelse med min indtrædelse som næstformand i WADA i november 2004.

Samarbejdet i WADA er velfungerende. Som bekendt er WADA et partnerskab verdens regeringer og de verdensomspændende idrætsorganisationer, der, for en stor dels vedkommende, i WADA repræsenteres af Den Internationale Olympiske Komite (IOC).

Ved starten af 2005 havde jeg især to primære målsætninger for WADA-arbejdet. De var:

1. At få alle de europæiske nationer til at underskrive Copenhagen Declaration, der blev vedtaget på WADA-konferencen i København i 2003, og som er det dokument, der forpligter regeringerne til at bidrage til WADA's arbejde.
2. At få UNESCOs vigtige anti-doping konvention vedtaget

Punkt 1 har været en succes, da Moldova som det sidste europæiske land netop har underskrevet Copenhagen Declaration. Således har samtlige nationer på det europæiske kontinent underskrevet.

UNESCOs anti-doping konvention blev, som jeg i efteråret orienterede Kulturudvalget om, også gennemført med succes. idet den "Internationale konvention imod doping i idræt" er blevet vedtaget i oktober 2005 af UNESCO's generalkonference. Lad mig i den anledning nævne, at vi, i samarbejde med Anti Doping Danmark, netop nu arbejder at afholde et arrangement for Kulturudvalget i løbet af foråret, hvor jeg vil orientere yderligere om UNESCO-konventionen og implementering deraf. Mine embedsmænd er i kontakt med udvalgssekretariatet om denne sag.

Det var håbet, at konventionen skulle være ratificeret, inden de olympiske vinterlege begynder i Torino om få dage, men da ratifikationsprocesser i nogle nationer kan tage lang tid, er dette ikke sket. Til gengæld håber jeg, at det sker inden længe i 2006.

Det er værd at nævne, at Danmark blev den tredje nation der ratificerede konventionen (efter Sverige og Canada). I alt 7 lande har indtil nu ratificeret.

Man kan altså konkludere, at verdens regeringer har vist deres engagement i den globale kamp mod doping på samme måde, som den internationale idrætsbevægelse allerede har gjort det med deres anerkendelse og implementering af verdens antidoping kodeks.

WADA har på samtlige områder gjort store fremskridt, også i 2005, hvor man har udarbejdet standarder for antidoping-arbejde på såvel national som regional og internationalt niveau, samtidig med, at man har udviklet undervisningsmateriale til brug for udøvere, trænere og ledere og har taget dopingprøver over hele verden. Der er ganske vist enkelte elementer, der fortsat skal forbedres, men dette arbejdes der til stadighed på. Det drejer sig bl.a. om at benytte særlige testformer for at påvise misbrug af særlige stoffer, og det drejer sig fx om støtte til økonomisk trængte regioners antidopingarbejde via de såkaldte RADO (Regional Anti-Doping Offices).

Som jeg indledningsvis nævnte er WADA et samarbejde mellem regeringerne og idrætsbevægelsen. Den Internationale Olympiske Komite (IOC) yder et imponerende stort bidrag i kampen for en dopingfri idræt. Det er værd at notere sig, at IOC alene oprettede og finansierede WADA gennem de første år, og at organisationen fortsat bidrager til WADAs virke såvel økonomisk som på alle andre områder.

Som følge heraf har IOC indflydelse på WADA, men det samme kan naturligvis siges om verdens regeringsrepræsentanter. Da IOC p.t. bestrider formandsposten kan det i offentligheden virke som om, at idrætsbevægelsen har væsentlig mere indflydelse på organisationen, men i det reelle og faglige indhold er de to parter ligestillet, og regeringsrepræsentanterne holder naturligvis også formøder, nedsætter arbejdsgrupper og søger at agere som en samlet enhed. Jeg synes, at samarbejdet mellem idræts- og regeringssiden inden for WADA fungerer fint.

Spørgsmål Y

Vil ministeren endvidere redegøre for, hvorfor formanden for WADA ikke – som aftalt – er blevet skiftet ud, og hvad ministeren agter at gøre for at sikre WADA's uafhængighed?

Besvarelse af spørgsmål Y

Den Internationale Olympiske Komite (IOC) har hidtil ydet, og yder fortsat, et imponerende stort bidrag i kampen for en dopingfri idræt. IOC oprettede og finansierede WADA gennem de første år, hvorefter regeringer fra hele verden bidrog aktivt, også finansielt, til organisationen.

Som nævnt er WADA et partnerskab mellem idrætten og regeringerne. Derfor er det tanken, at formandskabet for WADA skal gå på skift mellem de to sider hvert tredje år. I 2004 blev den hidtidige formand for WADA, IOC-medlemmet Dick Pound, imidlertid genvalgt.

Den primære årsag hertil var, at der på daværende tidspunkt ikke var nogen formandskandidat blandt de siddende regeringsrepræsentanter, så regeringerne accepterede, at WADA i stedet oprettede den næstformandspost, som jeg nu bestrider.

Hvad angår spørgsmålet om uafhængighed, må jeg holde fast i, at WADA er et partnerskab mellem regeringerne og idrætsbevægelsen, som IOC repræsenterer i WADA, og sådan skal det fortsætte med at være. Det vil efter min bedste overbevisning være forfejlet, at søge at sikre WADA *uafhængighed* af IOC, hvis det er det, der ligger bag det fremsatte spørgsmål.

WADA blev oprettet for at sikre, at dopingbekæmpelse bliver bedrevet på bedste vis, og for at dette kan være tilfældet er det nødvendigt med bidrag og involvering fra begge parter. Hvis man blot kikker på, hvad WADA har medvirket til af resultater gennem de seneste år kan der ikke være tvivl om, at konstruktionen er den korrekte. Lad mig blot nævne vedtagelse af WADAs kodeks, der udstikker retningslinjer for dem, som involverer sig i antidoping-arbejde i sporten, både hvad angår gennemførelse af test og forsk-

ning samt det meget vigtige oplysningsarbejde. Kodekset er underskrevet af idrætsorganisationer, antidoping-organer samt næsten alle verdens nationer.

Derudover er UNESCOs konvention mod doping i sport et glimrende eksempel på, hvad WADA også kan være medvirkende til. Selv om det er en UNESCO-konvention, har WADA fungeret som sparringspartner under hele processen, og WADA er fortsat involveret i at påminde landene om, at arbejdet med konventionen først er afsluttet, når verdens nationer har underskrevet konventionen, og den er trådt i kraft.

Et partnerskab af denne art kræver involvering af regeringer og af idrætsbevægelsen, så at sikre WADA uafhængighed fra idrætsbevægelsen, mener jeg vil være forfejlet.

Spørgsmål Æ

Støtter regeringen, af den italienske antidopinglov sættes ud af kraft under olympiaden, fordi WADA støttet af IOC ikke ønsker, at idrætsdeltagere, som tages med forbudte præparater, sættes i fængsel, og agter regeringen at foretage sig noget i den anledning?

Besvarelse af spørgsmål Æ

Jeg vil gerne starte med at understrege, at det er regeringens opfattelse, at det er formålstjenstligt med en stærk lovgivning på antidopingområdet. På den måde kan vi sikre, at rene udøvere får de bedste vilkår for at begå sig på allerhøjeste niveau uden at risikere at blive besejret af dopingmisbrugere.

Ønsket om en ren idræt lå ligeledes bag oprettelsen af WADA i 1999. WADA er et samarbejde mellem idrætsbevægelsen og verdens regeringer, og organisationen er fortsat et partnerskab mellem de to interessenter.

WADA har blandt andet udarbejdet WADA - kodeksen, som udstikker retningslinjerne for hvordan idrætsforbund, laboratorier, udøvere og andre involverede i idrætten skal agere.

Verdens regeringer blev i oktober 2005 enige om en UNESCO-konvention mod doping i idræt, som forpligter nationer til at bekæmpe doping på alle planer, og som blandt andet fokuserer på den del af dopingbekæmpelsen som politimyndighederne er en del af.

Regeringen har sympati for, at man udarbejder yderligere tiltag, således som det også er tilfældet i Danmark, hvor "Lov om forbud mod visse dopingstoffer" forbyder at fremstille, indføre, udføre, forhandle, udlevere, fordele eller besidde dopingstoffer. Enkelte lande, bl.a. Italien, er gået et skridt videre og har kriminaliseret anvendelse af doping. Sådan er det ikke i Danmark, men det er helt op til de enkelte lande, om de ønsker sådanne regler, og jeg har ikke grundlag for at udtrykke mig hverken positivt eller negativt over for andre landes lovregler på dette område.

Den danske regering ønsker ikke at blande sig i suspensionen af dele af den italienske antidoping-lovgivning, da det udelukkende er et anliggende mellem IOC og de italien-

ske myndigheder. Regeringen har på intet tidspunkt taget stilling til italiensk lov - heller ikke om den bør sættes ud af kraft under vinter-OL i Torino .

På det seneste møde i WADA i Montreal i november 2005 blev spørgsmålet om italiensk lovgivning vendt . Der var enighed om, at dette ikke er et spørgsmål, som WADA skal behandle, da forhold af denne karakter udelukkende kan afgøres af de involverede myndigheder. Det er således ikke korrekt, at WADA støtter en suspension af den italienske lovgivning.

På denne baggrund kan jeg oplyse, at den danske regering ikke er eller har været af den opfattelse, at andre lande bør sætte antidopingregler ud af kraft under internationale sportsbegivenheder. Det gælder også vinter-OL i Torino senere i februar måned.